

**ΓΥΜΝΑΣΙΟ - ΛΥΚΕΙΟ Μουσικό Σχολείο Τρικάλων -
Σχολικό Έτος 2016-17**

Μάθημα: Νεοελληνική Γλώσσα, Α' Γυμνασίου

Θεματική ενότητα-κατηγορία παραγωγής προφορικού
και γραπτού λόγου: **Περιγραφή, αφήγηση και
εναλλαγή τους: περιγραφή έργου τέχνης**

Διδάσκουσα καθηγήτρια: **Ηλιάδη Αμαλία, φιλόλογος-
ιστορικός (ΠΕ02)**

Συσχετισμός με το Πολιτιστικό εκπαιδευτικό πρόγραμμα: **«Τόποι
πολιτισμικής αναφοράς: Μνημεία ιστορίας,
αρχαιολογίας και τέχνης στην Ελλάδα και στην Ευρώπη»**

Παραγωγή λόγου-Σώμα μαθητικών κειμένων

**Εισαγωγική τοποθέτηση-εισήγηση εκ μέρους της
διδάσκουσας καθηγήτριας:**

(Για την υλοποίηση του παρόντος διδακτικού σεναρίου απαιτείται από τους
μαθητές/τριες γνώση χρήσης συγκεκριμένης υλικοτεχνικής υποδομής
Η/Υ).

Το σενάριο διεξήχθη στην αίθουσα διδασκαλίας (2 ώρες) . Η
παρουσίασή του πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα διδασκαλίας επίσης,
σε επόμενη μέρα (1 ώρα). Εξάλλου, η αίθουσα διδασκαλίας του
Σχολείου διαθέτει απαραίτητη υποδομή (Φορητό υπολογιστή,
προτζέκτορα, internet). Απαραίτητα «εργαλεία»-στοιχεία αναφοράς
κρίθηκαν επομένως τα εξής:

- ✓ Σχολικό εγχειρίδιο: Νεοελληνική Γλώσσα, Αθήνα 2016
- ✓ Διαδίκτυο
- ✓ Διαδραστικός Πίνακας

- ✓ Επεξεργαστής Κειμένου
- ✓ Λογισμικό Παρουσίασης
- ✓ Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο
- ✓ Φύλλα εργασίας

Η Μέθοδος που εφαρμόστηκε ήταν η Συνεργατική – Διερευνητική – Μαθητοκεντρική. Οι μαθητές χωρισμένοι σε ομάδες κινητοποιήθηκαν και εργάστηκαν με πνεύμα συνεργασίας και διαλεκτικής, συντονισμένης προσπάθειας σε τομείς που αφορούν στο πλαίσιο δράσης του διδακτικού σεναρίου, αναπτύσσοντας διερευνητική και κριτική δραστηριότητα, αφού κάθε ομάδα είχε επιλεγμένη δράση-συγκεκριμένο αντικείμενο αναζήτησης και έρευνας. Με τον τρόπο αυτό επιτεύχθη:

- ✓ **Συνεργασία στο πλαίσιο της ομάδας**
- ✓ **Συνεργασία μεταξύ των ομάδων της τάξης**
- ✓ **Διερευνητική και Συνεργατική μάθηση**

Η περιγραφή ως μέθοδος καταγραφής:

Το εν λόγω συντεταγμένο σενάριο και τα διδακτικά του αποτελέσματα (σώμα μαθητικών κειμένων στο πλαίσιο της παραγωγής λόγου) έχει διδακτικό χαρακτήρα προκειμένου να ασκηθούν οι μαθητές στους βασικότερους τρόπους περιγραφής-αφήγησης και ανάπτυξης «εκθετικού» λόγου. Η διδασκαλία που προηγήθηκε της γραφής πραγματοποιήθηκε με αργά και προσεκτικά βήματα, γιατί η ανάπτυξη παραγράφων είναι ιδιαίτερα σύνθετο και απαιτητικό θέμα για τους μαθητές αυτής της ηλικίας. Η τελική καταγραφή των κειμένων των μαθητών γνώση υλοποιήθηκε με την συνδρομή των ΤΠΕ μέσω των οποίων οι μαθητές επισκέφτηκαν ιστοσελίδες και έγραψαν με τη βοήθεια του Επεξεργαστή κειμένου Παραγράφους πάνω σ' ένα ενιαίο θεματικά άξονα, αντλώντας πληροφορίες από το διαδίκτυο και δημιουργώντας νέα ερείσματα έρευνας και μάθησης.

Οι εμπλεκόμενες γνωστικές περιοχές για την υλοποίηση του σεναρίου μας είναι οι ακόλουθες: Νεοελληνική Γλώσσα, Ιστορία, Ιστορία της Τέχνης. Παράλληλα, επιτυγχάνεται η συμβατότητά του με το πρόγραμμα σπουδών, αφού το παρόν συνταγμένο σενάριο είναι συμβατό με το Πρόγραμμα Σπουδών (ΠΣ) και το ενιαίο Πλαίσιο Προγράμματος Σπουδών (ΕΠΠΣ) για τη διδασκαλία της Νεοελληνικής Γλώσσας στην Α' τάξη του Γυμνασίου και επιδιώκει να υπηρετήσει συγκεκριμένους διδακτικούς στόχους. Ειδικότερα, οι μαθητές ήρθαν σε επαφή με την περιγραφή ως τρόπου έκθεσης εξωτερικών και εσωτερικών λεπτομερειών, καταγραφής σχολίων και ερμηνευτικής,

κριτικής προσέγγιση ενός έργου τέχνης, καθώς και με τον εντοπισμό στην πράξη του τρόπου ανέλιξής της σε όλα τα είδη της.

Οι Διδακτικοί στόχοι που επιδιώχθηκαν σε επίπεδο γνώσεων (γνωστικοί) υπήρξαν οι ακόλουθοι:

- *Να γνωρίσουν ότι η παράγραφος είναι ένα δομημένο στάδιο σκέψης, να διακρίνουν τα είδη της και να ασκηθούν στη συγγραφή της .*
- *Να μάθουν να συνθέτουν σύντομα κείμενα μέσα από κριτική αποτίμηση πληροφοριών.*
- *Να γνωρίσουν τον τρόπο περιγραφικής ανάπτυξης και να γράψουν κείμενα αξιοποιώντας τους τρόπους περιγραφής με πληροφορίες και στοιχεία που αναφέρονται σε σχετικά οικεία σ' αυτούς έργα τέχνης.*

Οι Στόχοι ως προς τη μαθησιακή διαδικασία (Παιδαγωγικοί) που επιδιώχθηκαν υπήρξαν οι ακόλουθοι:

Οι μαθητές επιδιώκεται να:

- *Να προσεγγίσουν εμπραγμάτως έννοια της συνεργασίας και της ανακαλυπτικής μάθησης. Έτσι, η παραγωγή λόγου ολοκληρώθηκε σε συνθήκες ανάδρασης καθώς η σκέψη του ενός τροφοδοτούσε τη σκέψη του άλλου. Ο ρόλος του εκπαιδευτικού είναι καθοδηγητικός-συμβουλευτικός(Bruner). Στην αρχή της διδασκαλίας έγινε ενημέρωση των μαθητών/τριών σχετικά με το θέμα. Επισημάνθηκε ο τρόπος βάσει του οποίου θα εργαστούν, θα εκφραστούν, θα δημιουργήσουν.*
- *Να εξοικειωθούν με τη διερευνητική και βιωματική μάθηση για να εμπλουτίσουν το λόγο και τη σκέψη τους (Piaget).*
- *Να ασκηθούν στην πολύπλευρη και πολυπρισματική προσέγγιση του λόγου και να αναπτύξουν την κριτική τους σκέψη (Vygotsky).*
- *Να μάθουν να προσεγγίζουν δημιουργικά ένα κείμενο μέσω αυτενέργειας αξιοποιώντας το υλικό που συνέλεξαν από διάφορες πηγές.*

Οι στόχοι ως προς την χρήση των νέων τεχνολογιών (Τεχνολογικοί) που επιδιώχθηκαν υπήρξαν οι ακόλουθοι:

Οι μαθητές επιδιώκεται:

- Να εξοικειωθούν με τη διερευνητική μάθηση(Bryner) και τη χρήση μηχανών αναζήτησης και διαδικτυακών πηγών (νέος γραμματισμός).
- Να αποκτήσουν την ικανότητα της αξιολόγησης των πληροφοριών από το διαδίκτυο καλλιεργώντας την κριτική και την αφαιρετική τους ικανότητα.
- Να αναπτύξουν δεξιότητες αποτελεσματικής αναζήτησης στο διαδίκτυο και επιλογής της κατάλληλης πληροφορίας.
- Να μάθουν να χρησιμοποιούν τις Τ.Π.Ε. και τους υπάρχοντες ψηφιακούς πόρους, ώστε να παράγουν δικό τους έργο αξιοποιώντας τις νέες δυνατότητες που παρέχει το διαδίκτυο .
- Να γνωρίσουν και να αξιοποιήσουν τις δυνατότητες που μπορούν να προσφέρουν τα προγράμματα επεξεργασίας κειμένου (Word) στη διαδικασία παραγωγής λόγου.
- Να γνωρίσουν τα χαρακτηριστικά τού ψηφιακού κειμένου και να αναπτύξουν τη δεξιότητα δημιουργίας με το Πρόγραμμα Παρουσίασης (PowerPoint).
  - Να ασκηθούν στη χρήση Ηλεκτρονικού Ταχυδρομείου (e-mail)
- Να αποκτήσουν θετική στάση απέναντι στη χρήση των Τ.Π.Ε. στη μαθησιακή διαδικασία.

Επομένως, η προστιθέμενη παιδαγωγική αξία του παρόντος σεναρίου διδασκαλίας βασίζεται σε γνωστικές και κοινωνικοπολιτισμικές θεωρίες για τη μάθηση. Οι μαθητές μέσα σε ένα περιβάλλον αλληλεπίδρασης και ενεργητικής συμμετοχής, χρησιμοποιώντας τον Η/Υ ως γνωστικό και νοητικό εργαλείο, ενεργοποιούν ανώτερες νοητικές λειτουργίες που οδηγούν αβίαστα στην κατανόηση του γνωστικού αντικειμένου και την καλύτερη εμπέδωσή του.

Το θεωρητικό πλαίσιο της εν λόγω εισαγωγής των ΤΠΕ στην εκπαιδευτική διαδικασία και μάλιστα βασιζόμενης στην «ολοκληρωμένη προσέγγιση- ολοκληρωμένο πρότυπο» αποτελεί αίτημα όλων των εκπαιδευτικά αναπτυγμένων χωρών. (Kontogiannopoulou & Kynigos 1993, 377. Pelgrum & Plomp 1991. Soloway 1990). Το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα ενέταξε την αξιοποίηση των ΤΠΕ στην εκπαίδευση ως μέσο πρακτικής γραμματισμού για τη διδασκαλία των μαθημάτων αλλά και ευρύτερα στις υποχρεωτικές και προαιρετικές δραστηριότητες και εκπαιδευτικές δράσεις του σχολείου. (Κουτσογιάννης, 2011).

Εξάλλου, σύμφωνα με τις αρχές για τη σχεδίαση επικοινωνιακών μαθησιακών περιβαλλόντων (Jonassen) πρέπει:

- **Η γνώση να οικοδομείται και όχι να αναπαράγεται.**
- **Να δημιουργούνται τα κατάλληλα αυθεντικά περιβάλλοντα μάθησης**
- **Να καλλιεργείται ο αναστοχασμός**

Η χρήση και η αξιοποίηση των ΤΠΕ στη διδασκαλία της Νεοελληνικής Γλώσσας αλλάζει πολλά στα μέχρι σήμερα δεδομένα, όπου ο διδάσκων με τρόπο κατά βάση συμπεριφορικό επεδίωκε να είναι ο μοναδικός παροχέας της γνώσης. Πλέον οι μαθητές εργάζονται ομαδοσυνεργατικά, ερευνούν, κρίνουν και γενικά ανακαλύπτουν τη νέα γνώση, παίρνοντας και δίνοντας ώθηση **από και στην** δημιουργική μάθηση. Στο νέο περιβάλλον εργασίας το κέντρο βάρους μετατοπίζεται από την παροχή-συσσώρευση γνώσεων στην ενεργό κριτική αναζήτησή τους και στη γόνιμη διαχείριση της γνώσης και της μάθησης, στοιχείο που συμβάλλει καθοριστικά σε μία νέα φιλοσοφία και λογική διδακτικής και παιδαγωγικής προσέγγισης του μαθήματος.

Η Διδάσκουσα καθηγήτρια,

Αμαλία Κ. Ηλιάδη, φιλόλογος-ιστορικός (ΠΕ02)

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΛΟΓΟΥ-ΣΩΜΑ ΜΑΘΗΤΙΚΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ:

Θέμα: «Να περιγράψετε ένα έργο τέχνης που έχετε επιλέξει. Παράλληλα να διανθίσετε την περιγραφή σας με εντυπώσεις, σκέψεις και συναισθήματα που αυτό σας προκαλεί».

Είναι αλήθεια πως τόσο εγώ όσο και τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειάς μου λατρεύουμε να επισκεπτόμαστε αρχαιολογικούς χώρους. Πρόσφατα βρεθήκαμε στο **Αρχαιολογικό Μουσείο της Ολυμπίας** από όπου έχω ανεπανάληπτες αναμνήσεις. Ένα από τα πιο αγαπημένα μου έργα τέχνης είναι ο διάσημος **Ερμής του Πραξιτέλη**, ο οποίος χρονολογείται το 343π.Χ. Ανακαλύφθηκε στα ερείπια του ναού της Ήρας το 1877 στην Ολυμπία.

Το άγαλμα είναι κατασκευασμένο από μάρμαρο Πάρου και είναι αρκετά επιβλητικό αφού το ύψος του φτάνει τα 2,13μ. Είναι ένα από τα αριστοτέρα δείγματα τέχνης της Κλασικής εποχής και αποτελεί ένα απaráμιλλο παράδειγμα της τέχνης του δημιουργού του, του Πραξιτέλη. Μάλιστα έχει χαρακτηριστεί ως το διαμάντι της Ολυμπίας και είναι το μόνο αυθεντικό έργο του Πραξιτέλη που έχει διασωθεί.

Στο άγαλμα αυτό ο Πραξιτέλης παριστάνει το θεό Ερμή χαλαρό να αναπαύεται ακουμπώντας στον κορμό ενός δένδρου. Τα μαλλιά του είναι ανέμελα ενώ το δέρμα του φαίνεται λείο και απαλό, ίδιο με την όψη της σάρκας. Αν κοιτάξεις καλά στα χείλια του, διακρίνεις την αρχή ενός χαμόγελου. Στο αριστερό του χέρι κρατάει τον μικρό Διόνυσο. Σύμφωνα με την ιστορία, ο Δίας είχε αναθέσει στον Ερμή να μεταφέρει τον Διόνυσο στις νύμφες της Κρήτης, διότι η μητέρα του η Σεμέλη είχε πεθάνει από τον τρόμο της βλέποντας τον Δία με όλη την λάμψη και τους κεραυνούς του. Στο έργο απεικονίζεται μία στιγμή ανάπαυσης του ταξιδιού τους.

Ένα απίστευτο δέος με κυρίευσε και έμεινα αρκετή ώρα ακίνητος να κοιτάζω το άγαλμα. Ήταν εκπληκτικό το πόσο αληθινό φαινόταν. Σύμφωνα με τον ξεναγό, ο Πραξιτέλης, για να κάνει το άγαλμα να φαίνεται πιο ζωντανό, δεν κρατάει σκόπιμα τις αναλογίες. Εάν κοιτάξεις το άγαλμα από αριστερά σου φαίνεται λυπημένο, αν το κοιτάξεις από δεξιά φαίνεται γελαστό, ενώ από μπροστά ήρεμο. Πράγματι ήταν το καλύτερο έργο τέχνης που είχα δει ποτέ μου. Ήμουν έτοιμος να πλησιάσω τον θεό Ερμή και να πιάσουμε κουβέντα!

Στο μυαλό μου έμεινε βαθιά χαραγμένη η εικόνα του αγάλματος. Φύγαμε από το Μουσείο με τις καλύτερες εντυπώσεις. Για άλλη μια φορά ένιωσα περήφανος που είμαι Έλληνας. Σίγουρα στο μέλλον θα ξαναεπισκεφτώ το Αρχαιολογικό Μουσείο της Ολυμπίας για να ξαναθαυμάσω τον εξαιρετικό Ερμή του Πραξιτέλη .

Γεώργιος Καλούτσας, μαθητής α1 Γυμνασίου του Μουσικού Σχολείου Τρικάλων.

“ Τα κάλαντα ” Νικηφόρος Λύτρας

Στα μέσα του 19ου αιώνα ένας σπουδαίος Έλληνας καλλιτέχνης της εποχής με το όνομα Νικηφόρος Λύτρας, δημιούργησε κατά τη γνώμη μου, ένα θαυμάσιο ζωγραφικό έργο ελαιογραφίας σε καμβά, με τίτλο “Τα κάλαντα”.

Τον πίνακα αυτό τον είδα για πρώτη φορά στις σελίδες ενός βιβλίου με Έλληνες ζωγράφους που είχαμε στο σπίτι μας, και αργότερα σαν αντίγραφο σε μια από τις αίθουσες του δημοτικού σχολείου.

Το θέμα του έργου είναι χριστουγεννιάτικο, εμπνευσμένο από τη ζωή στην ελληνική ύπαιθρο και παρουσιάζει το έθιμο με τα παιδιά να τραγουδούν τα κάλαντα. Η πρώτη εντύπωση, εξαιρετική. Η σκηνή ζωντανή, γεμάτη φως και χρώμα, με εντυπωσιακές λεπτομέρειες σε κάθε σημείο του έργου. Ο

ζωγράφος απεικονίζει μια πλακόστρωτη αυλή ενός αγροτικού σπιτιού με ψηλή μάντρα την ώρα που αρχίζει να βραδιάζει και το φεγγάρι βρίσκεται ήδη στον ουρανό. Εκεί, μπροστά από την μισάνοικτη ξύλινη πόρτα του σπιτιού, βρίσκεται μια παρέα πέντε αγοριών, διαφορετικής φυλής. Φοράνε τις παραδοσιακές τους φορεσιές και με πρόσωπα εκφραστικά τραγουδούν τα κάλαντα κρατώντας παραδοσιακά όργανα όπως το τύμπανο και τη φλογέρα. Ένα παιδί κρατάει ένα φαναράκι αναμμένο και ένα άλλο το χαρτί με τα λόγια. Πίσω από τη μάντρα στο βάθος της αυλής φαίνεται το κεφάλι ενός άλλου παιδιού να παρακολουθεί στα κρυφά. Η νοικοκυρά πίσω από την πόρτα κρατάει στην αγκαλιά το μωρό της και ακούει ευχάριστα τους μικρούς. Όλα είναι δοσμένα με τόση λεπτομέρεια αλλά και τόση απλότητα.

Αυτό το έργο όμως δεν είναι μόνο ηθογραφικό, ένα στιγμιότυπο της εποχής εκείνης με αφηγηματική διάθεση. Το σημαντικότερο είναι ότι έχει συμβολική αξία, καθώς είναι γεμάτο από συμβολισμούς. Σύμβολα όπως η διαφορετικότητα των παιδιών, το ξερό δέντρο, το σκοτεινό πρόσωπο πίσω από τη μάντρα κ.α.. Σύμβολα που ο καθένας μπορεί να μεταφράσει με το δικό του τρόπο. Η αξία αυτού του έργου παρόλο που δεν είναι σύγχρονο, είναι διαχρονική. Είναι ένας ύμνος στα νιάτα.

Κάθε φορά που βλέπω αυτό το έργο, αισθάνομαι θαυμασμό για τον καλλιτέχνη που το δημιούργησε, ευχαρίστηση και συγκίνηση, και σκέφτομαι ότι παρόλα τα άσχημα γεγονότα που συμβαίνουν σε όλο τον κόσμο γύρω μας, φτώχεια, πόλεμοι, κοινωνικές ανισότητες κ.α., μια παρέα παιδιών με αγνές ψυχές, όλων των εθνών και των χρωμάτων, που “τραγουδούν” μαζί ενωμένα, φωτίζουν τον κόσμο και δίνουν ένα μήνυμα χαράς και ελπίδας για το μέλλον!

Συμπερασματικά θα έλεγα ότι η προσφορά της τέχνης σε όλες τις εκφάνσεις της, έχει πολύ μεγάλη αξία για την ανθρωπότητα γιατί παράγει τρόπο σκέψης και πολιτισμό.

**Αγγελίνα Γκόλια, μαθήτρια α1 Γυμνασίου του
Μουσικού Σχολείου Τρικάλων**

Υπάρχει μια αναρίθμητη ποικιλία από έργα τέχνης. Ένα έργο τέχνης μπορεί να είναι ένας πίνακας, ένα άγαλμα, ένα γλυπτό ,ένα ειδώλιο. Ανάμεσα σε μια τόσο μεγάλη ποικιλία δύσκολα μπορεί κανείς να ξεχωρίσει ένα μόνο έργο τέχνης. Εγώ αποφάσισα να περιγράψω και να αναφερθώ **στον πίνακα του πασίγνωστου Γάλλου ζωγράφου, Ευγένιου Ντελακρουά, <<Η Σφαγή Της Χίου>>.**

Αυτό το αριστούργημα δημιουργήθηκε το 1824 , δύο χρόνια μετά το πραγματικό ,φρικτό γεγονός της καταστροφής της Χίου από τους Τούρκους. Ο πίνακας αυτός δημιουργήθηκε στα πλαίσια του 19ου αιώνα, της εποχής του Ρομαντισμού. Σήμερα ο πίνακας εκτίθεται στο μουσείο του Λούβρου στο Παρίσι,

Κατ' αρχήν, ο πίνακας έχει τεράστιες διαστάσεις. Τουλάχιστον 4 μέτρα ύψος και 3 μέτρα πλάτος. Στο μπροστινό πλάνο του πίνακα μπορούμε να διακρίνουμε ημιθανείς και απογυμνωμένους ανθρώπους. Στο πρόσωπό τους αποτυπώνεται η θλίψη, ο τρόμος και η απόγνωση. Η ηλικιωμένη κυρία που κοιτάει ψηλά στον ουρανό περιμένοντας το θάνατο, το παιδί που ζητάει απεγνωσμένα την βοήθεια του πατέρα του, το ζευγάρι που είναι ξαπλωμένο στο χώμα και το μωρό που ψάχνει το στήθος της μητέρας του για να θηλάσει. Όλα αυτά τα πρόσωπα έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό , το φόβο.

Αντίθετα ο Τούρκος κατακτητής απεικονίζεται αδίστακτος ,χωρίς συναισθήματα πάνω στο ανυψωμένο άλογο του. Από το άλογο έχει δέσει μία κοπέλα την οποία δε διστάζει να σκοτώσει ,αφού είναι έτοιμος να βγάλει το σπαθί από την θήκη του. Αν σταθούμε και κοιτάξουμε τον πίνακα λίγο πιο

προσεκτικά ,θα διαπιστώσουμε πως τα πρόσωπα των Τούρκων κατακτητών είναι πιο σκούρα από των Ελλήνων. Τέλος ,στο δεύτερο πλάνο του πίνακα κυριαρχεί ένα χάος και ένας πανικός ,καθώς βλέπουμε ένα χωριό να καίγεται και τον ουρανό γεμάτο σύννεφα και σκούρα χρώματα. <<Η Σφαγή Της Χίου>> είναι ένα από τα πολλά αριστουργήματα του Ντελακρουά. Ο Ντελακρουά συνήθιζε να ζωγραφίζει πίνακες εμπνευσμένους από την Ελληνική και Γαλλική Επανάσταση. Με αυτόν τον τρόπο καταλαβαίνουμε πως ήταν Φιλέλληνας.

<<Η Σφαγή Της Χίου >> είναι ένας πίνακας που με εντυπωσίασε και μου κίνησε το ενδιαφέρον από την πρώτη στιγμή που τον είδα. Τα συναισθήματα που μου προκάλεσε αυτός ο πίνακας ήταν πάνω απ' όλα θλίψη, αγανάκτηση και συμπόνια για αυτούς τους άτυχους ανθρώπους. Παρόλα αυτά ένιωσα και μια ανακούφιση που δε ζούσα σ' αυτή την εποχή. Δε θα ήθελα με τίποτα να ήμουν στη θέση αυτού του άμοιρου παιδιού και να φοβόμουν κάθε λεπτό για τη ζωή μου! Τέλος θα ήθελα να προσθέσω πως ο πίνακας αυτός είναι ένα από τα μεγαλύτερα αριστουργήματα του χώρου της τέχνης και θα ήθελα πάρα πολύ να τον δω κάποια στιγμή από κοντά.

Βασδέκη Αικατερίνη, μαθήτρια α1 Γυμνασίου του Μουσικού Σχολείου Τρικάλων.

Η Μυκηναία

Το παρόν έργο τοποθετείται χρονικά στην Υστεροελλαδική ΙΙΒ και βρέθηκε ραγισμένο αλλά πλήρες στην «οικία του αρχιερέα», στην ακρόπολη των Μυκηνών[19]. Είναι ζωγραφική σε ασβεστοκονία (buon fresco)[20] και μετά την αποκατάστασή του το έργο έχει διαστάσεις 53Χ70 εκ.

Το θέμα είναι μία γυναίκα, πιθανώς θεά, ενώ δεν έχει διασωθεί το περιγραμμά του. Το οπίσθιο τμήμα της κεφαλής λείπει, όπως και το σώμα της, από το ύψος του στήθους.

25-1-2017

Να περιγράψετε το έργο τέχνης που έχετε επιλέξει. Παράλληλα, να διανθίσετε την περιγραφή σας με εντυπώσεις, σκέψεις και συναισθήματα. (έως 350 λέξεις)

Το έργο τέχνης που έχω επιλέξει να περιγράψω είναι ένας από τους σημαντικότερους παράγοντες της Μυκηναϊκής τέχνης. Είναι η πανέμορφη **τοιχογραφία «Η Μυκηναία»**.

«Η Μυκηναία» δημιουργήθηκε 3300 χρόνια πριν, από άγνωστο καλλιτέχνη και βρέθηκε το 1970 στην ακρόπολη των Μυκηνών. Θραύσμα τοιχογραφίας φιλοτεχνημένης με την τεχνική της νωπογραφίας, σύμφωνα με την οποία τα χρώματα διαποτίζουν τον νωπό ακόμα σοβά.

Στην τοιχογραφία αυτή μπορούμε να διακρίνουμε μια γυναικεία μορφή, ίσως θεότητα. Το περίγραμμα του προσώπου της είναι σχεδιασμένο με μια λεπτή μαύρη γραμμή, ενώ τα χείλια της με δυο κόκκινες, έντονες γραμμές. Το μάτι της είναι μεγάλο, με αμυγδαλωτό σχήμα, ενώ το φρύδι της είναι μακρύ και τοξωτό.

Ο όγκος του μαλλιού της αποτελείται από μια μακριά αναδιπλωμένη κοτσίδα. Επίσης βόστρυχοι ξετυλίγονται στους ώμους και το μέτωπο της.

Τα κοσμήματα που φοράει είναι επιβλητικά και εκθαμβωτικά. Τον λαιμό της κοσμούν 3 σειρές κόκκινα και άσπρα περιδέραια, ενώ τα χέρια της ολόχρυσα βραχιόλια.

Η ενδυμασία της αποτελείται από 2 μέρη: το ένα είναι το κίτρινο πουκάμισο που φορά και το δεύτερο ένα υφασμάτινος μανδύας που τυλίγεται στο σώμα της.

Η αλήθεια είναι πως εντυπωσιάστηκα με τον καλλιτέχνη, που παρόλο τις συνθήκες της εποχής κατάφερε να αποδώσει με μεγάλη ακρίβεια την μεγαλοπρέπεια, την αρχοντιά και την αριστοκρατία των γυναικών εκείνη την εποχή. Πιστεύω πως κανένας Έλληνας καλλιτέχνης, της σημερινής εποχής, δε θα μπορούσε να δημιουργήσει ένα τέτοιο έργο τέχνης, με τόση χάρη και μεγαλοπρέπεια. Το έργο ξεχωρίζει με τις άψογες αναλογίες των σωματικών όγκων, των ανατομικών λεπτομερειών και επικού μεγαλείου που αποπνέει.

Είναι ένα αριστούργημα της παγκόσμιας τέχνης.

Χρήστος Βραζιώτης, μαθητής α'1 Γυμνασίου του Μουσικού Σχολείου Τρικάλων

ΜΙΝΩΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Η Παριζιάνα, είναι τοιχογραφία από το ανάκτορο της Κνωσού και βρίσκεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου. Από τα πιο γνωστά ζωγραφικά έργα της μινωικής εποχής είναι το τμήμα τοιχογραφίας που απεικονίζει νεαρή γυναίκα να κοιτάει προς τα δεξιά. Η μορφή προκαλεί εντύπωση με τα ζωρά μάτια, τα σαρκώδη και βαμμένα χείλη, την έντονη μύτη, τα σγουρά μαλλιά, μια τούφα από τα οποία πέφτει με εξζητημένη αφέλεια στα μάτια, και εκφράζει όλη τη ζωτικότητα και φυσιοκρατία της μινωικής τέχνης. Φοράει πλούσιο υφαντικό ένδυμα και φέρει τον ιερό κόμβο στην πλάτη. Η προσωπίδα «Παριζιάνα», με την οποία έχει γίνει γνωστή, της δόθηκε από τον αρχαιολόγο Άρθουρ Έβανς, το 1903.

Παριζιάνα

Η Παριζιάνα

Ένα από τα σημαντικότερα έργα τέχνης που έχω γνωρίσει στη ζωή μου και με εντυπωσίασε, είναι ένα Πανάρχαιο έργο τέχνης από τον Μινωικό Πολιτισμό, ονόματι «Η Παριζιάνα». Εκτός αυτού, το μάθημα που αναλύσαμε την Παριζιάνα ήταν το αγαπημένο μου, όσον αφορά την Ιστορία.

Η τοιχογραφία αυτή, είναι περίφημη για την έκφραση του προσώπου που απεικονίζεται, καθώς και το πώς είναι τόσο περίτεχνα ζωγραφισμένη. Αν και δεν έχει διασωθεί όλη η τοιχογραφία, πιστεύω ότι ακόμα κι αυτό, είναι χρήσιμο για κάποιον που θέλει να χαρακτηρίσει τα ιδεώδη της τότε γυναικείας ομορφιάς. Σε αυτά, περιλαμβάνονται τα αμυγδαλωτά μάτια, κάτι που διέκρινα από την πρώτη στιγμή που είδα την μορφή, τα κατσαρά μαλλιά, έντονα κόκκινα χείλη και η τούφα με επιτηδευμένη αφέλεια που πέφτει μπροστά στο μέτωπο. Στην τοιχογραφία μπορεί κάποιος να διακρίνει κάποιος τον πλούτο των ενδυμάτων, το μονοδιάστατο προφίλ και το γεγονός ότι το μάτι και το αυτί δεν είναι απόλυτα σχηματοποιημένα, όπως άλλωστε και στις θηραϊκές τοιχογραφίες. Το χρώμα του δέρματος είναι λευκό σε αντίθεση με τα ενδύματα και το φόντο όπου γίνεται εναλλαγή του μπλε και του κίτρινου. Είναι μια θρησκευτική απεικόνιση και διακρίνει έντονη φυσιοκρατία.

Το εξαιρετο αυτό έργο τέχνης βρέθηκε το 1903 από τον μεγάλο αρχαιολόγο Evans. Το αριστούργημα δημιουργήθηκε στη Νεοανακτορική Περίοδο, η οποία είναι το ωριμότερο στάδιο της Μινωικής Τεχνογραφικής Περιόδου. Επίσης, με τον ιερό κόμβο στη ράχη, το πλούσιο φόρεμά της, την ελεύθερη έκφραση και τη γλυκύτητα αποπνέει, η Παριζιάνα της Μινωικής Κρήτης εκφράζει τη χαρά της ζωής που αποπνέει ο Μινωικός Πολιτισμός.

Η αλήθεια είναι ότι θα ήθελα πολύ να πάω στο μουσείο του Ηρακλείου για να τη δω από κοντά, διότι, όπως ξαναείπα είναι ένα από τα σημαντικότερα και αγαπημένα μου έργα τέχνης.

**Αργύρης Βουτσάς, μαθητής του α'1 Γυμνασίου του
Μουσικού Σχολείου Τρικάλων**

Παραγωγή κειμένου-έκθεση 6^η: Να περιγράψετε το έργο τέχνης που έχετε επιλέξει. Παράλληλα να διανθήσετε την περιγραφή σας με εντυπώσεις σκέψεις και συναισθήματα, έως 350 λέξεις.

«Η δημιουργία του Αδάμ»

Ο Μικελάντζελο, σπουδαίος ζωγράφος της Αναγέννησης δημιούργησε την Καπέλα Σιξτίνα. Στην οροφή της ζωγράφισε διάφορες τοιχογραφίες όπως η δημιουργία της Αδάμ, η δημιουργία της Εύας και αρκετά ακόμα. Στην μέση βρίσκεται η δημιουργία του Αδάμ που την κοσμεί υπέροχα.

Στην συγκεκριμένη τοιχογραφία απεικονίζεται ο νεόπλαστος Αδάμ με μόλις μερικά εκατοστά το δάχτυλο του από του θεού. Ο θεός βρίσκεται στον ουρανό κρατώντας τον άγγελος καθώς δίπλα του και εντός της αγκαλιάς τοθ μια κοπέλα.

Ο ξαπλωμένος Αδάμ είναι γυμνός και με μία αδυναμία στην κίνηση του. Το περίεργο πάνω του είναι ότι έχει αφαλό, ενώ πλάστηκε και δεν γεννήθηκε. Η στάση του σώματος του θυμίζει γυναίκα σύμφωνα με τα πρόσωπα εκείνης της εποχής. Το πρόσωπό του έχει μια ήρεμη έκφραση με μερικά γυναικεία στοιχεία και μαζί με τα πολύ μικρά γενετικά όργανα αρκετοί πιστεύουν πως ο Μιχαήλ Άγγελος τον ζωγράφισε έτσι ώστε η Εύα να υπάρχει ήδη, δηλαδή να δημιουργήθηκε μαζί με την Αδάμ. Όχι εξωτερικά αλλά εσωτερικά . Η ψυχή της νομίζουν υπάρχει μέσα σε εκείνον. Φτιάχνοντας τον έτσι φαινόταν σαν ο τέλειος άνθρωπος.

Ο θεός ζωγραφισμένος σχεδόν δίπλα του, σπάνια να απεικονιστεί και ειδικά με γέρικη μορφή, μας φανερώνει την ευχαρίστηση του για το κατόρθωμα που έχει καταφέρει. Ο μανδύας του βρίσκεται σε σχήμα εγκεφάλου, σύμφωνα με έρευνες. Το χέρι του αγκαλιάζει μία όμορφη κοπέλα, που σύμφωνα με την νεοπλατωνική θεωρία είναι η σοφία του θεού. Άλλοι λένε πως είναι η ψυχή της Εύας, ενώ άλλοι ισχυρίζονται πως είναι η Παναγία. Το δάχτυλο του ακουμπά την καρωτίδα ενός αγγέλου όπου λέγεται πως είναι η ψυχή του Αδάμ καθώς έχουν ακριβώς την ίδια στάση. Κάποιοι άλλοι γράφουν πως είναι ο Χριστός που θα έρθει στον κόσμο.

Και τα δύο κεντρικά πρόσωπα στο συγκεκριμένα έργο τέχνης έχουν το ίδιο μέγεθος και δεν υπερισχύει το θεϊκό άτομο. Αυτό μας φανερώνει την ισότητα θεού και ανθρώπου. Τα χέρια τους βρίσκονται μερικά εκατοστά απομακρυσμένο το ένα από το άλλο, δείχνοντας μας έτσι ότι δεν χρειάζεται να αγγιχτούν για να επικοινωνήσουν, όπως και σήμερα που επικοινωνούμε με τον θεό διαμέσου της προσευχής.

Πιστεύω πως η συγκεκριμένη ζωγραφιά είναι ένα αριστούργημα, υπάρχουν ξεκάθαρα όλες οι λεπτομέρειες. Επίσης όταν την βλέπω με γεμίζει ηρεμία, δύναμη πως ο θεός

είναι μερικά εκατοστά μακριά μας και χαρά καθώς τα πρόσωπα μου δίνουν ελπίδα για μια καλύτερη ζωή με λιγότερα προβλήματα.

**Γραδούλα Ειρήνη, μαθήτρια α1 Γυμνασίου του
Μουσικού Σχολείου Τρικάλων**

Να περιγράψετε το έργο τέχνης που έχετε επιλέξει. Παράλληλα να διανθίσετε την περιγραφή σας με εντυπώσεις σκέψεις και συναισθήματα.

«Η Μόνα Λίζα»

Σίγουρα όλοι σας θα γνωρίζετε την μοναδική, καταπληκτική και πασιγνώστη Μόνα Λίζα ή αλλιώς Λίζα Ντελ Τζιοκόντο. Ένα υπέροχο αριστούργημα του φημισμένου Λεονάρντο Ντα Βίντσι. Ο Ιταλός αυτός ζωγράφος ξεκίνησε να κατασκευάζει τον πίνακα της Μόνα Λίζα περίπου το 1503 ή 1504 και την ολοκλήρωσε το 1519, λίγο πριν φύγει από την ζωή. Στα μέσα όμως αυτής της χρονικής περιόδου, ο Λεονάρντο για κάποιο διάστημα είχε σταματήσει την κατασκευή του πίνακα, καθώς ποτέ δεν είχε ολοκληρώσει κανένα από τα έργα του. Λίγα χρόνια μετά όμως, αφού είχε ήδη εγκατασταθεί στην Γαλλία, μετάνιωσε για αυτή του την πράξη και έτσι αποφάσισε να τελειοποιήσει τον πίνακα. Ο ίδιος τον πούλησε στο βασιλιά εκείνης της εποχής για ένα πολύ ακριβό ποσό το οποίο δεν αναφέρεται και ύστερα από αυτόν τον κληρονόμησε ο Λουδοβίκος ΙΔ ο οποίος τον είχε τοποθετημένο στο καλύτερο και μεγαλύτερο χώρο του παλατιού του. Ύστερα από αυτόν, τον πίνακα πήρε ο

Ναπολέοντας και τον μετέφερε στο παλάτι των Βερσαλλιών. Μετά την Γαλλική επανάσταση, ο πίνακας μεταφέρθηκε στο μουσείο του Λούβρου στο Παρίσι όπου και παρέμεινε. Το 1911 όμως ένας Ιταλός υπάλληλος που δούλευε στο μουσείο του Λούβρου, αποφάσισε να κλέψει τον πίνακα σκεπτόμενος ότι το έργο ενός τόσο σπουδαίου Ιταλού ζωγράφου θα έπρεπε να βρίσκεται σε μουσείο στην Ιταλία, καθώς από εκεί ξεκίνησε η κατασκευή του. Παρά όλα αυτά ο ίδιος συνελήφθη και φυλακίστηκε για 6 μήνες αφού πρώτα είχαν κατηγορηθεί άδικα άλλοι σπουδαίοι ζωγράφοι και ποιητές όπως ο Πάμπλο Πικάσο και άλλοι...

Η ιστορία της Μόνα Λίζα είναι πασίγνωστη όπως ανέφερα και προηγουμένως. Πιο συγκεκριμένα, φήμες λένε ότι η Λίζα Ντελ Τζιοκόντο ήταν γυναίκα ενός εύπορου έμπορου του Φραντσέσκο Ντελ Τζιοκόντο. Ο ίδιος ζήτησε από τον Λεονάρντο Ντα Βίντσι να ζωγραφίσει την γυναίκα του ως δώρο σε εκείνη μετά το ευτυχές γεγονός, την γέννηση του τρίτου τους γιου, του Ανδρέα. Ο πίνακας της είναι τόσο ξεχωριστός καθώς έχει κατασκευαστεί με τόση αφοσίωση – αυτό καταλαβαίνεται και από την διάρκεια της κατασκευής του (περίπου 15 χρόνια)- και με τόση λεπτομέρεια, που όποιος και να την δει είτε από τον ίδιο τον πίνακα στο μουσείο, είτε από μια απλή φωτογραφία σίγουρα μένει άναυδος από το όλο αυτό αριστούργημα.

Στον πίνακα απεικονίζεται η Μόνα Λίζα να κάθεται σε μία καρέκλα μπροστά από ένα παράθυρο όπου έξω από αυτό φαίνεται ένα μοναδικό τοπίο από βουνά και λίμνες. Η ίδια φορώντας ένα μακρύ ντεκολτέ φόρεμα με μία μαύρη εσάρπα από πάνω και συνοδευόμενο πιθανώς με το μικρό διακριτικό μαύρο πέπλο που φοράει στα σγουροκάστανα μέχρι τον ώμο περίπου μαλλιά της, δείχνει μια σοβαρότητα και ευπρέπεια που αναδεικνύουν την υπέρλαμπρη προσωπικότητά της. Μερικές φήμες λένε ότι στην φωτογραφία απεικονίζεται να χαμογελά. Το σίγουρο είναι ότι από όποια μεριά και να την κοιτάξεις νομίζεις πως σε κοιτάει και αυτήν. Ακόμα ένα χαρακτηριστικό που την κάνει τόσο ξεχωριστή.

Έχω εντυπωσιαστεί πάρα πολύ από αυτόν πίνακα και από την ιστορία του και επειδή δυστυχώς δεν έχω πάει ως

τώρα κάποιο ταξίδι στο εξωτερικό, εάν μου δινόταν η ευκαιρία θα ήθελα να πάω στο μουσείο του Λούβρου στο Παρίσι για να δω από κοντά αυτόν τον εκθαμβωτικό αριστούργημα.

**ΣΟΦΙΑ ΚΑΤΣΙΡΕΑ, μαθήτρια α1 Γυμνασίου του
Μουσικού Σχολείου Τρικάλων**

Αγαπητή κυρία **Ηλιάδη Αμαλία**,
σας αποστέλλω την εργασία μου, στο πλαίσιο του μαθήματος
της Έκθεσης Έκφρασης, με θέμα την περιγραφή ενός έργου
τέχνης.

Με σεβασμό,

Αργυροπούλου Ηλιάννα

Μου ήταν δύσκολο να επιλέξω ένα από τα τόσα
αριστουργήματα των προγόνων μου. Στην επιλογή μου να
ασχοληθώ με τον Κυκλαδικό Πολιτισμό, συνέβαλε η περσινή
σχολική μας επίσκεψη στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο της
Αθήνας. Ο ξεναγός αρχικά έκανε λόγο για την ιστορία του
σπουδαίου αυτού πολιτισμού και στην συνέχεια μας οδήγησε
στην αίθουσα όπου φυλάσσονται τα σχετικά εκθέματα.

Ο Κυκλαδικός Πολιτισμός άκμασε παράλληλα με τους
Αιγυπτιακούς και Παραποτάμιους. Τα μεγάλα έργα
αποκαλούμενα ως Κυκλαδικά ειδώλια ,κατασκευάστηκαν από
Παριανό μάρμαρο και ήταν και εξακολουθούν να είναι
μοναδικά. Το χαρακτηριστικό της Κυκλαδικής τέχνης είναι η
δισδιάστατη γεωμετρική φύση τους καθώς και μια παράξενη
οικειότητα.

Το έργο με το οποίο θα ασχοληθώ, θα αναλύσω και θα περιγράψω στις παραγράφους που θα ακολουθήσουν είναι <<ο Αρπιστής της Κέρου>>. Πρόκειται για ένα από τα αρχαιότερα μέχρι σήμερα γνωστά, ειδώλια που παριστάνουν μουσικούς. Αναφέρομαι σε ένα μαρμάρινο αριστούργημα της Κυκλαδικής ειδωλοπλαστικής .Βρέθηκε στην περιοχή της Κέρου σε έναν τάφο μαζί με έναν αυλητή, έργο κατά πιθανότητα του ίδιου καλλιτέχνη.

Παριστάνει έναν καθιστό άντρα σε περίτεχνο θρόνο. Στο δεξί μηρό του στηρίζει όργανο τριγωνικής κατασκευής, το οποίο ερμηνεύετε ως λύρα ή άρπα. Δεν διαθέτει χορδές. Επίσης όργανο, αρπιστής και κάθισμα έχουν υφολογική αρμονία. Χαρακτηριστικό του αρπιστή είναι το μακρόστενο - πεπλατυσμένο κεφάλι του, η έλλειψη λεπτομερειών καθώς και η μύτη στο κέντρο του προσώπου. Ρίχνοντας μια προσεκτικότερη ματιά στο ειδώλιο, παρατηρούμε πως το πρόσωπο έχει μια ελαφρά κλίση προς τον ουρανό, δίνοντας μας την αίσθηση πως απολαμβάνει ή πως τον έχει συνεπάρει η μουσική ή ακόμη πως κάνει ένα σύντομο ταξίδι στο μέλλον...στο αύριο...Λεπτομέρειες παρατηρούνται μόνο στο πόδια καθώς έχουν χαραχτεί και τα πέντε δάκτυλα, ενώ τα πέλματα πατούν σταθερά σχεδόν κάθετα ,ακολουθώντας την γραμμή του υπόλοιπου ποδιού.

Το έργο φυλάσσεται σε αρκετά καλή κατάσταση στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο της πόλης των Αθηνών. Λείπουν κομμάτια και των δύο χεριών καθώς αποτελείται από ανασυγκροτημένα θραύσματα.

Πραγματικά αξίζει μια επίσκεψη σε έναν τέτοιο αρχαιολογικό τόπο όπως είναι το μουσείο της Αθήνας, διότι με αυτό τον τρόπο μαθαίνουμε πολλά για την ζωή, την ιστορία και τον πολιτισμό των προγόνων μας και για τους οποίους πρέπει να είμαστε όλοι μας περήφανοι !!!

**Αργυροπούλου Ηλιάννα , μαθήτρια α1' Γυμνασίου του
Μουσικού Σχολείου Τρικάλων**

Οι άνθρωποι έχουν την ανάγκη να εκφράσουν τα συναισθήματά τους μέσα από την τέχνη. Το φαινόμενο αυτό δεν είναι σύγχρονο, καθώς από τη στιγμή που ο άνθρωπος δημιουργήθηκε μπορούμε να δούμε έργα του όπως σπηλαιογραφίες, αγγεία, ειδώλια και μικροαντικείμενα της καθημερινότητάς του. Ένα παγκοσμίου φήμης αρχαιολογικό εύρημα που αναδεικνύει την τέχνη της εποχής του είναι ο «Δίσκος της Φαιστού».

Το αρχαιολογικό αυτό εύρημα βρέθηκε στην νότια Κρήτη, στο Μινωικό ανάκτορο της Φαιστού και χρονολογείται πιθανώς από τον 17^ο αιώνα π.Χ. Αποτελεί ένα από τα γνωστότερα αρχαιολογικά ευρήματα παγκοσμίως, καθώς ο σκοπός της δημιουργίας του αλλά και το νόημα των συμβόλων του παραμένουν άγνωστα. Ο Λουίτζι Περνιέ ήταν ο αρχαιολόγος που βρήκε το «Δίσκο» στις 3 Ιουλίου του 1908.

Ο «Δίσκος» είναι φτιαγμένος από πηλό, που αποτελούσε ένα από τα βασικότερα κατασκευαστικά υλικά του Μινωικού κόσμου. Έχει δεκαπέντε εκατοστά διάμετρο και ένα εκατοστό πάχος. Τα σύμβολα του είναι πολλά και γραμμένα σε σπειροειδή μορφή. Κάποια από αυτά είναι εύκολο να

αναγνωριστούν σαν σχήματα μα σε σύνολο με τα υπόλοιπα δεν βγάζουν κανένα νόημα..Αν παρατηρήσουμε καλύτερα θα διαπιστώσουμε ότι οι χαρακτήρες που χρησιμοποιούνται επαναλαμβάνονται. Το αξιοπερίεργο είναι πως οι χαρακτήρες που επαναλαμβάνονται είναι ίδιοι σχηματικά και χάρη σε αυτή την παρατήρηση οι επιστήμονες κατέληξαν πως χρησιμοποιούσαν σφραγίδες για τον σχηματισμό τους. Κάποιοι επιστήμονες έχουν αναπτύξει θεωρίες για το τι αναγράφεται στον «Δίσκο της Φαιστού». Από τις πιο γνωστές είναι η προσευχή για μια μητέρα, η διήγηση μιας ιστορίας, ένα γεωμετρικό θεώρημα και ένα ημερολόγιο.

Μου δημιουργεί τρομερή εντύπωση το ότι έχει παραμείνει άθικτος εδώ και τόσους αιώνες, αλλά και το πώς ενώ έχουν προσπαθήσει οι σπουδαιότεροι ειδικοί επιστήμονες να τον αποκρυπτογραφήσουν κανένας δεν τα έχει καταφέρει ακόμα. Βρίσκω πολύ συγκινητικό το γεγονός ότι, χιλιάδες χρόνια πριν τον Δίσκο αυτόν, που παρατηρώ όλο περιέργεια, κάποιος άνθρωπος τον κρατούσε στα χέρια του και γι' αυτόν σήμαινε κάτι συγκεκριμένο. Ταυτόχρονα μου ξυπνά το ενδιαφέρον το «άλυτο» αυτό μυστήριο που καλύπτει τον «Δίσκο της Φαιστού» και συχνά παρακολουθώ τις εξελίξεις διαβάζοντας στο διαδίκτυο ό,τι καινούριο γράφεται γι' αυτόν. Θα ήθελα κάποια στιγμή να μπορέσω να συζητήσω με κάποιον ειδικό ώστε να καταλάβω περισσότερα από αυτά που μαθαίνω ψάχνοντας στο διαδίκτυο. Πιστεύω ότι όταν αποκρυπτογραφηθεί θα μάθουμε πολλά για τον πολιτισμό εκείνης της εποχής και τον άνθρωπο της Μινωικής Κρήτης.

**Καλλιντέρη Μαριάννα, μαθήτρια του α1 τμήματος
Γυμνασίου του Μουσικού Σχολείου Τρικάλων**

